

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Csp/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119248951
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:6119248951.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: X. P., S.. XX.X.XXXX, N. M. R. XXX/X, R., Š. J. V., o zaplatenie 284,64 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica tunajšiemu údu dňa 12.8.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 284,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 244,50 Eur od 7.9.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobný návrh žalobca skutkovo odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 06.09.2018 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 24.11.2014 Zmluvu č. 0110122658191114, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 284,64 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 244,50 EUR, z riadneho úroku vo výške 36,29 EUR, z úroku z omeškania vo výške 3,85 EUR a z poplatkov vo výške 0 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonával žiadne úhrady. Dlžná suma predstavuje sumu vo výške 284,64 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 244,50

EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 36,29 EUR a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 3,85 EUR. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 07.09.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel a dňa 5.4.2019 vydal platobný rozkaz sp.zn. 12Up/314/2019, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a tak súd na žiadosť žalobcu vec postúpil tunajšiemu súdu. Okresný súd Žilina po postúpení veci doručoval žalobu s prílohami žalovanému do vlastných rúk dňa 7.11.2019, pričom žalovaný sa k žalobe v súdom určenej lehote nevyjadril a v konaní ostal procesne nečinný.

4. Podľa ustanovenia § 297 veta prvá Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

5. Podľa ustanovenia § 297 písm. b) CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Vzhľadom na to, že v predmetnej veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 EUR, súd dospel k záveru, že sú splnené zákonom stanovené podmienky pre meritórne rozhodnutie súdu bez nariadenia pojednávania, tak ako to predpokladá citované ustanovenie § 297 písm. b) CSP.

7. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. V súdnej veci bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku vo veci samej oznámené na úradnej tabuli súdu dňa 10.12.2019, rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18.12.2019.

9. Súd žalobu posúdil na základe žalobcom predložených listinných dôkazov a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

10. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bezprávneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

13. Podľa § 52 ods. 2 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 3 cit. OZ spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

16. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v rozhodnom čase (ďalej len "zákon o bankách") účinného v čase postúpenia dlhu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu ZUNO BANK AG a žalovaný uzatvorili dňa 24.11.2014 zmluvu o pôžičke č. 0110122658191114, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver s úverovým limitom vo výške 300,- EUR (č.l. 30) na dobu trvania 72 mesiacov, ktorú sa zaviazal splácať v anuitných splátkach vo výške 6,49 EUR pri ročnej úrokovej sadzbe 15,90 %, RPMN 17,12 % a priemernej RPMN 22,23 %.

19. Z obchodného registra SR mal súd zistené, že spoločnosť ZUNO BANK AG uzatvorila zmluvu o predaji časti podniku dňa 02.06.2017, na základe ktorej nadobudla pohľadávku voči žalovanému Tatra banka a.s., ktorá uzatvorila so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 06.09.2018.

20. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.09.2018 (č.l. 27 a nasl.) postúpila Tatra banka, a.s. (postupca) svoju pohľadávku voči žalovanému žalobcovi.

21. Z Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 29a) mal súd zistené, že ku dňu 06.09.2018 pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému predstavovala sumu 284,64 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 244,50 EUR, z riadneho úroku vo výške 36,29 EUR, z úroku z omeškania vo výške 3,85 EUR a z poplatkov vo výške 0,- EUR.

22. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 13.09.2018 (č.l. 89) Tatra banka, a.s. žalovanému oznámila, že pohľadávka zo zmluvy o pôžičke bola postúpená žalobcovi a že uvedený záväzok je možné od okamihu tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkovi.

23. Listom zo dňa 13.2.2019 - pokus o zmier - (č.l. 91) vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie sumy 290,- EUR pozostávajúcej z neuhradeného úveru vo výške 244,50 EUR, zákonného/zmluvného úroku vo výške 5,36 EUR, úroku z omeškania vo výške 3,85 EUR a riadneho úroku vo výške 36,29 Eur.

24. Súd uvedenú zmluvu posúdil v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 až 54 OZ) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako dlžník bol v postavení spotrebiteľa. Keďže sa jednalo o spotrebiteľský vzťah a postúpenie pohľadávky vyplývajúcej z tohto vzťahu na nebankovú spoločnosť z banky, súd skúmal z úradnej povinnosti, či boli splnené aj podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle špeciálnej právnej úpravy § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, z ktorého vyplýva aktívna legitímácia žalobcu v spore. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

25. V prípade pohľadávky banky (ako to bolo aj v tomto prípade) je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná (dospelé splátky) a len za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo Zákon o bankách, a aj keby boli zákonodarcom stanovené za účelom ochrany bankového tajomstva, ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky, pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 OZ neplatný. V danej veci žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal splnenie podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky. V posudzovanej právnej veci na základe dôkazov predložených žalobcom má vyplývať, že banka postúpila pohľadávku, pričom nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a najmä vopred v lehote nie kratšej ako 15 dní neupozornila na uplatnenie tohto práva, resp. žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky. Až následne môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by banka ako právny predchodca žalobcu vyzvala žalovaného na uhradenie dlžnej sumy a že by medzi výzvou banky a postúpením pohľadávky uplynula lehota 90 dní od výzvy banky na uhradenie dlžnej sumy žalovanou. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania aktívnej vecnej legitímácie domáhať sa v konaní zaplataenia predmetnej pohľadávky. Totožný právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR v rozsudku z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, keď konštatoval, že: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.)“.

26. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok v § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko netvrdil a nepreukázal existenciu výzvy adresovanej žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu - ZUNO BANK AG, prípadne jeho právneho nástupcu Tatra banka, a.s., v ktorej by vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky po splatnosti v lehote 15 dní od doručenia výzvy, taktiež nepreukázal zosplatenie pohľadávky žalovaného, pričom takýto záväzok musí byť po lehote splatnosti viac ako 90 dní, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Žalobca tak nesplnil podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, a tak je nutné konštatovať, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu v spore, preto súd v celom rozsahu žalobu zamietol.

27. Pre úplnosť súd poukazuje na to, že doba omeškania po dobu 90 dní je naviazaná na výzvu, keďže v zákone sa priamo uvádza: „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní“, čo znamená, že klient musí byť i vyzvaný a napriek tomu, že na základe tejto výzvy vie o svojom peňažnom záväzku, s jeho úhradou je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní. Podľa tretej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka môže postúpiť peňažný záväzok svojho klienta (dlžníka) na iný subjekt (i nebankový) aj vtedy, keď dlžník (klient) síce uhradil banke ešte pred postúpením pohľadávky omeškaný záväzok, na úhradu ktorého bol vyzvaný, avšak súčet všetkých omeškaní klienta (t. j. omeškaní po tom, čo bol klient vyzvaný) so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Splnenie podmienok ohľadom zaslania výzvy a preukázania dlžky omeškania je vždy nevyhnutné pre to, aby bolo možné úkon postúpenia pohľadávky hodnotiť, ako úkon platný. Tretia veta, t. j. veta za bodkočiarkou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výnimku z povinnosti banky splniť podmienky v zmysle prvej vety tohto ustanovenia nezakladá. Napriek tomu, že v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách, banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojím klientom si môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. Účelom výzvy podľa

citovaného zákonného ustanovenia zákona o bankách musí byť riadne upozornenie dlžníka na to, že je v omeškaní so splácaním svojho dlhu, ako aj upozornenie na následok spočívajúci vo vóli banky postúpiť pohľadávku na iný subjekt (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/153/2018 zo dňa 21.03.2019).

28. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, môže banka postúpiť svoje pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých vyššie uvedených podmienok, ktorých splnenie však súd v danom konaní preukázané nemal. S poukazom na vyššie uvedené, pri posudzovaní uplatneného nároku nie je možné aplikovať ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách. Súd žalobu žalobcu preto zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

29. Pre úplnosť súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že počas trvania úverového vzťahu je banka (v tomto prípade Tatra banka, a.s.) držiteľom bankového povolenia, a teda vzťahuje sa, tak, ako už bolo vyššie uvedené, na ňu zákon o bankách, ktorý je lex specialis vo vzťahu k OZ. Ako už bolo vyššie uvedené, pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky, ako postupcu, musia byť splnené okrem všeobecných podmienok ust. § 524 OZ aj podmienky uvedené práve v citovanom ust. § 92 ods. 8, v súčasnosti ods. 8 zákon o bankách. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na „nebankovku“ môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. Pokiaľ by došlo k výkladu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka, musel by súd dospieť k záveru, že banka môže postúpiť úverové vzťahy bežne uzatvárané na akýkoľvek subjekt, teda aj na nebankovku, čo je v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu s bankou, ktorej činnosť podlieha dozoru NBS a stal by sa dlžníkom nebanky.

30. Na základe vyššie uvedených zistení dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o platnom postúpení pohľadávky z postupcu na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto postúpenie pohľadávky na žalobcu nebolo v súlade s citovaným zákonným ustanovením, čoho právnym následkom je neplatnosť postúpenia pre jeho rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Žalobca teda nepreukázal, že vstúpil do práv pôvodného veriteľa - banky, nemá preto aktívnu vecnú legitímáciu uplatňovať v súdnom konaní právo na plnenie zo záväzkovo-právneho vzťahu založeného Zmluvou uzavretou medzi žalovaným dňa 24.11.2014, a ZUNO BANK, AG, t.j. s právnym predchodcom žalobcu.

31. Z uvedených dôvodov súd považoval postúpenie pohľadávky za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

32. V závere súd zdôrazňuje, že v zmysle čl. 8 CSP sú strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Túto povinnosť si v konaní žalobca nesplnil.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto má právo na náhradu trov konania. Nakoľko si však tieto neuplatnil a v konaní mu ani žiadne preukázateľne nevznikli, súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzyva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.